

jo nemlig tænke sig det Tilfælde, ja, det vilde meget let kunne indtræffe, at en Kvinde, som svarede Skat og havde Valgret, blev gift med en Mand, som ogsaa havde Valgret, og saaledes mistede sin Valgret. Hvordan skulde man egentlig motivere det? Det forekommer mig, at man vilde komme i en underlig Situation. Enten maatte man sige som saa, at naar Kvinderne giftede sig, var det — ja, jeg havde nær sagt — det samme som at begaa en i den offentlige Mening vanærende Handling, og det kan dog vel ikke være Meningen, at man vil stille de to Ting paa lige Fod. Eller ogsaa kunde man — det vil jeg dog bede det ærede Medlem fra min Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) betænke — komme paa den Tanke, at naar en Kvinde gifter sig, giver hun sig ved sit Giftermaal ind under Mandens Formynderskab og begaar derigennem en Handling, der betegner hende som mindre intelligent, saaledes at det er af den Grund, man tager Valgretten fra hende. Det forekommer mig, at hvordan man end vender og drejer dette Spørgsmaal, maa man komme til det Resultat, at Kvinderne bør have Valgret. Jeg tror ogsaa, at ens Stilling, man indtager dertil, er et Vidnesbyrd om Samfundets Kultur, om, hvor langt man er naaet med Hensyn til Kvindens Stilling i det hele.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at takke den højtærede Minister, fordi han har fremlagt dette Lovforslag. Jeg er aldeles sikker paa, at den menige Befolkning er Ministeriet taknemmelig derfor, og jeg er sikker paa, at den med vaagent Øje vil følge Forslagets videre Gang. Det skulde glæde mig, om det til Trods for de ikke just anerkendende Ord, der ere faldne om det, maa lykkes at faa det bragt i Havn.

C. C. Andersen: Det har interesseret mig en Del at høre paa de Forhandlinger, som have været førte om det foreliggende Lovforslag, og særlig har det interesseret mig at høre de Betragtninger, som ere fremkomne om, hvad Virkning det vil have paa Socialdemokratiet, thi disse Betragtninger have været noget i Modstrid med hinanden. Det ærede 10de kongevalgte Medlem (Hage) udtalte saaledes som sin Opfattelse af Forslagets Virkninger over for Socialdemokratiet, at det vilde gøre Socialdemokratiet til Flertal i de forskellige Kommuner. I Dag udtalte det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jørgensen) det stik modsatte, idet han mente,

at hvis dette Lovforslag ikke blev gennemført, vilde Socialdemokratiet faa stor Tilslutning i Befolkningen og derved komme til at gøre ubødelig social Skade. Hvem af disse to ærede Medlemmer der har Ret, skal jeg ikke afgøre. Det kan være, at de have Ret begge to. Jeg har den Opfattelse, at hvis Lovforslaget gennemføres, vil det ganske sikkert blive et Hjælpe middel for Socialdemokratiet til at arbejde sig videre frem, men jeg har til lige den Opfattelse, som det ærede 3die Medlem for 2den Kreds gjorde gældende, at hvis Forslaget ikke gennemføres, vil der rejse sig en berettiget Harm i Befolkningen, som selvfølgelig vil give Socialdemokraterne Fremgang. I det hele tror jeg, man maa se paa denne Sag saaledes, at hvad der end sker, vil det, der sker, ikke i nogen væsentlig Grad hyerken hemme eller fremme den socialdemokratiske Bevægelse her i Landet, thi den har dybere Aarsager, og de Spørgsmaal, som dette Lovforslag omhandler, ere ikke saa store, saa de ville kunne hemme eller fremme Socialdemokratiets Fremgang. — Ved Siden af, at det har interesseret mig at høre paa disse Betragtninger, har det paa den anden Side undret mig noget, at man ligesom vil søge Resultater ved at vække en vis Socialistfrygt. Jeg troede, at vi nu vare ude over den Tid, hvor dette at skabe en Frygt for Socialdemokratiet havde nogen Virkning, og jeg havde i alt Fald ikke troet, at man vilde have gjort det her i dette Ting, fordi jeg ikke antager, at her er nogen, som i nogen særlig Grad nærer en saadan Frygt. Jeg vilde dog have kunnet forstaa det, dersom man havde kunnet godtgøre om Socialdemokrater, som have haft offentlige Hverv, at de have udført dem paa en for Kommunen eller Samfundet skadelig Maade. Saa kunde jeg forstaa, at man vilde sige: Lad os tage os i Agt for et socialdemokratisk Flertal og for en socialdemokratisk Ledelse af Samfundet, for den fører disse slette Resultater med sig. Men noget saadant kan man jo ikke godtgøre. Vi have her i Københavns Kommune en frisindet Borgerrepræsentation, hvis Flertal bestaar af liberale og Socialdemokrater. Dette Flertal har haft Kommunens Styrelse i sin Haand i de sidste Aaringer; i Aar, som vistnok have været nogle af de vanskeligste for Kommunen paa Grund af dens meget stærke Udvikling. Jeg har ikke hørt nogen berettiget Anke over den Maade, hvorpaa dette Flertal har ledet Københavns Kommune,